

ЕКОЛОГО-ПРАВОВА КОНФЛІКТОЛОГІЯ

Навчальна дисципліна «Еколого-правова конфліктологія» передбачає вивчення міжгалузевого правового інституту еколого-правового конфлікту. Екологічний конфлікт вже давно є предметом дослідження різних галузей науки (конфліктології, соціології, екології, соціальної екології, економіки природокористування тощо). Водночас для юриспруденції науковий інтерес становить саме з'ясування правового змісту екологічних конфліктів та пошук оптимальних шляхів їх врегулювання за допомогою правових засобів і механізмів, що і є предметом вивчення даної навчальної дисципліни. Вивчення дисципліни «Еколого-правова конфліктологія» дає можливість здійснити теоретико-правове дослідження підстав застосування, сфери дії, особливостей, змісту, порядку, перспектив вдосконалення юридичного механізму врегулювання еколого-правових конфліктів, що у підсумку спрямоване на підвищення ефективності правового регулювання екологічних та природоресурсних відносин в Україні, є гарантією безпечного сталого соціально-економічного розвитку суспільства і держави.

У результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен

знати:

- основні поняття, категорії і систему еколого-правової конфліктології, її методологічні основи;
- сутність і природу юридичного конфлікту; складові елементи, функції та динаміку юридичних конфліктів;
- правову природу екологічних конфліктів, їх різновиди, відмінності від інших видів юридичних конфліктів;
- джерела конфліктності, рушійні сили конфліктної взаємодії, динаміку еколого-правового конфлікту;
- сучасні особливості правового регулювання еколого-правових конфліктів;
- поняття, основні характеристики категорії «врегулювання еколого-правових конфліктів»;
- юридичні засоби захисту і забезпечення прав та інтересів суб'єктів при вирішенні еколого-правових конфліктів;
- процедурні та процесуальні особливості розгляду екологічних спорів.
- співвідношення традиційних та нетрадиційних форм врегулювання екологічних конфліктів;
- особливості застосування юрисдикційних форм для врегулювання екологічних конфліктів;
- пріоритетність медіативних процедур в системі врегулювання конфлікту в умовах формування концепції сталого розвитку суспільства.

вміти:

- проводити діагностику конфлікту та конфліктної ситуації в екологічній сфері;
- правильно визначати предмет та об'єкт еколого-правового конфлікту;
- кваліфікувати еколого-правовий конфлікт;
- тлумачити і порівнювати норми різних галузей права з метою визначення найбільш оптимального шляху вирішення еколого-правового конфлікту;
- правильно будувати стратегію управління конфліктною ситуацією;
- обирати методи прогнозування та профілактики конфліктності у екологічних відносинах;
- грамотно визначати порядок та спосіб врегулювання, розмежовуючи судові юрисдикції та обираючи найбільш ефективний спосіб захисту прав та інтересів;
- вирішувати еколого-правові конфлікти шляхом застосування примирних процедур (медіація, переговори і т.д.).